

"UKRAINIAN LABOR NEWS"
Published semi-weekly by the Ukrainian Labor News Ass'n
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man.
Subscription per year \$4.00
Telephone: St. John 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"
часопис для робочого люду — виходить два рази на тиждень:
В СЕРЕДУ І СУБОТУ.
Видає Створителі "Українських Робітничих Вістей".
Передплата на рік \$4.00
Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS,
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man., Canada.

В БОЗІ СПАСЕНЄ.

Генуя умерла, не лишивши по собі наслідків за винятком Рапальського договору. Лойд Джорджові тяжко було признати ся до поразки і щоби замаскувати свою невдачу, зм'якшити вражені "публічної думки", створив він Гаґу. Се була остання гра, в яку ніхто не вірив, — навіть сам Лойд Джордж. Однак Лойд Джордж сподівав ся, що може владати ся притягнути до Гаґи правительством Злучених Держав. Якщо б Злучені Держави згодні ся були взяти участь в Гаґській конференції, вона мала б зовсім інший характер. Але вийко Сем по-ослячому впер ся лобом в свій американізм і рішив, що приємніше йому слухати кукурікане домашніх сенаторських півнів, ніж милозвучну мелодію європейських дипломатичних солов'їв.

Гаґа вмерла спокійнішою смертю, чим Генуя. До неї не поїхали вже першокласні дипломати, а лише "люди будущности". Не надавали значія Гаґзі і Радянські Республіки і до Гаґи не поїхав ні Чічерін, ні Раковський. Гаґа як почалась, так і скінчилась. Кожного дня всі сподівались розбити Гаґську конференцію і... розбила вона для всіх несподівано. В тім і головна заслуга Гаґи. Коли телеграми принесли вістку, що російська делеґація пропонує "м'якші" умови і многі "експерти" заявили, що є вже надія на порозуміння, то встав італійський делеґат і "несподівано" пропонує експертним роз'яснитись до дому і всі "несподівано" прийняли пропозицію, спалувались і розійшлись... Ніхто її не заплявав.

Тимчасом економічна відбудова Європи жде свого вирішенія. Вже навіть такі капіталістичні кружки як Френк А. Вандерлін починають співати середній Європі заупокійну пісню. Після слів сеґо американського капіталіста Австрія, Угорщина і Болгарія знаходяться на передодні руїни. Італією правлять фашисти... пард м'є, "Італія опинила ся в дуже критичнім положенні", а Німеччина стоїть над гробом.

Таку пісню співає Вандерлін. А вимовою всемо Версальський договір, каже він.

На Близькім Сході також неспокійно. Войовничим Грекам дуже забалоґа ся Константинополь. Невідомо тільки чи для себе, чи для Франції. Над Європою нависає грізне марево нової війни. "Се не є пусті фрази, се говорять самі першотелі судби Європи."

"Будуть ся у мноґо страшніші машини, чим були минулої війни", сказав Лойд Джордж на обіді вичначних черковників в Лондоні.

Безпорадну медицину радить Лойд Джордж проти сих "воєнних мікробів". Він звертає ся за рятунком до попів і каже:

"Чому будуть ся машини? Для атаки на міста, для каліцтва, для нищенія і палення безпомічних жінок і дітей. Приглядайтесь до того, що станеть ся. Если церкви в Європі і Злучених Державх допустять до сеґо, то нехай вони лише замкнуть свої двері."

Дуже плаку медицину вибрав Лойд Джордж проти "воєнних мікробів". А він, як один з тих, що створили в Версалью інкубатор для виплоджування сих мікробів, повинен винайти і дісну медицину, щоби їх знищити.

Чому капіталісти не хотіли згодити ся з пропозиціями радянських представників в Генуї і Гаґзі? Ше-б пак! Вони були-б згодні ся з ними, если-б Чічерін і Раковський також просили попів молитись за мир на землі. Але большевики зовсім в недипломатичний спосіб пропонували радикальне средство для знищення воєнних мікробів. Вони пропонували знищити інкубатор. І як скажені заверещали на сьо большевицьку пропозицію французькі і бельґійські делеґати. А Лойд Джордж тільки ругави розвів.

І в результаті все спасене і надія в бозі. Дуже безпорадно-го оборонця вибрав Лойд Джордж, бо Пуанкаре каже, що власт бoga обраничеть ся Версальським договором, який признає "самоизначене нації". А що Німеччина не може тоґо "самоизначення" черенести, то Пуанкаре рішив перебрати сей тятар на себе. Він рішив забрати в окупованій чорноскри-ми дикунами німецькій території всі природні (він забрав би і надприродні), але вони є поза границями Версальського "самоизначення" бogaтва в твої руки, як також і приватні ма-етки. І для сеґо рішив вжити "воєнних мікробів". Одно що йому потрібно, се садити Лойд Джорджа. В сій справі він вдає ся до Лондону і там дбає за "дипломатичними сіданками" ршаветь ся доля Німеччини.

Пуанкаре у відношенні до Німеччини настоєє на тактиці — "тищит їн не пущать". А Лойд Джордж у відношенні до Німеччини граз ролю Лейби в Жидівні Вихрестці: "вона повинна жити і за свій гріх каратя сї". А бельґійські дипломати, сидячи за оґолом сих "дипломатичних сіданків" між Пуанкаре і Лойд Джорджом приспівують: де згода в антанті, там...

А "воєнні мікроби" тимчасом плодять ся. В Польщі вилпаве на сцену Корфанти; на Константинополь наступают Греки; в Австрії корони шійять ся на мірку, а не на шутку; Злучені Держави виснагивують нові суми на винаходи і вироблюване трійанних газів найбільшої сили; анґайське правительство буде тисячі нових аеропланів "для охорони Лондону перед ворогом" і домагаеть ся всіх держав звороту її довгів.

А ви оточки всіх реліґій і церков моліть ся. Если-ж ваш бог покажесть ся безсиальним, то замкніть двері церков своїх.

ЗІ ЗІЗДУ НІМЕЦЬКИХ ПРОФСПЛОК.

В Липську відбув ся в червні конґрес німецьких професійних союзів, які числять в своїх рядах околo 8.000.000 членів. Є се найбільша робітничая організація в цілм світі. Німецькі професійні союзи вдуць під проводом трох політичних напрямків: соціалістичній більшості (шайдеманівців), незалежних соціалістів і комуністів.

Хоч про конґрес німецьких професійних союзів писало ся вже свого часу в "У. Р. В." в кореспонденції з Берліна, однак ми хочемо сказати дещо про головніші укхави сеґо конґресу.

Так само, як і в інших капіталістичних краях, більшість лідерів німецьких професійних союзів є угодовцями, які завзято протівлять ся радикальній реформі професійних союзів. Червоній Інтернаціонал Професійних Союзів одним з своїх головних завдань постановив, щоби професійні союзи у всіх краях прийняли індустріальну юнійну систему.

Німецькі професійні союзи не надейдуть до Московського Червоного Профінтерну, але до Амстердамського Інтернаціоналу Професійних Союзів, якого він є головою підвалиною, а який в свою чергу є під проводом II Інтернаціоналу.

Находячись під безпосереднім контролем сих жовтих Інтернаціоналів, як також під проводом не менше жовтих своїх домашніх лідерів — шайдеманівців, конґрес німецьких професійних союзів в Липську переголосував великою більшістю за системою індустріальною юнійною.

Конґрес поручив ексекутиві виробити протягом найкоротшого часу практичний план для основного переведення професійних союзів на індустріальну систему. В резолюції по сім питанню говориться ся, що модерне індустріальне положене робить абсолютну необхідну переведення основного перегляду теперішньої системи професійних союзів і злученія всіх великих споріднених індустріальних, таких як вуглевої, металургічної, графічної, транспортної, текстильної, різничної, лісової, шклярної, споживчої в один великий індустріальний союз.

Цікаво, що не діялись на те, що резолюційна комісія від себе пропонує фахову юнійну систему замість індустріальної, що ексекутива професійних союзів також стояла за фаховою системою, 465 делеґатів, які репрезентували 4,854.125 робітників, проти 163-ох делеґатів, які репрезентували 1,825.972 робітників, переголосували за індустріальною юнійною системою. Так німецькі робітники втерли носа своїм реакційним провідникам.

Присутні на тім конґресі представники братних організацій з ріжних країв, в тім числі і Анґлії заявили, що ціла Європа дивить ся як Німеччина, з найбільшою федерацією професійних союзів, йде по шляху інтересу робітництва.

В дійсності Німеччина не діялась на свої чотирократній революційній змаґанні зуміти затримати в цілости свій професійно-робітничий рух, не допустити до подвійного юнійнізму. В рядах Генеральної Федерації Великих Професійних Союзів Німеччини однаково стоять і борять ся за верховодство соціалістичної більшості (шайдеманівців), незалежності і комуністів. Радикальні елементи не відраівають від генеральної федерації тих союзів, які находять ся під їх впливом. І тому на конґресі в Липську однаково лунали з трибуни промови шайдеманівця Брая, незалежницья Дісмана і комуніста Вальхера.

І завдяки тому, що комуністи стоять в рядах федерації, не діялись на її реакційну більшість, вони все таки провели на конґресі своїх 90 делеґатів. Сі делеґати мали на конґресі на доду представити робітникам перевагу індустріальною юнійною системою над фаховою і в результаті делеґати-перед лицем опозиції своїх лідерів вирішили се питання так, як вони є поставлено на порядок дня Червоним Профінтерном.

Такі позитивні наслідки присутності комуністів внутрі професійних організацій.

ЩЕ ПРО БРЕХНІ І СПЛЕТНІ ЧОРНОСОТЕНЦІВ.

Ми вже нераз вказували, як то українські чорносотенні газети в Канаді і Злучених Державх, а особливо вінніпегський "Український Голос", воюють проти українських робітників і взагалі проти робітничого руху найборнійшими брехнями та нечуваними сплетнями, а на річеві аргументів проти своїх політичних противників вони ніколи не забувають ся, бо їх не мають де взяти. Ми вже вбули ся з тими бандитськими газетарськими випадами української чорної сотні і на нас вони не роблять великого враженія. Однак коли-б про всі ті річі, які вилпують українські чорносотенні газети, довадас ся якийсь чоловік, що стоїть від всего того остороні, він не міг би узяти собі, як можуть люди стати до такої міри, скажемо по просту, худобою і поважити ся виписувати в живі очі такі найчорнійші брехні, такі нечувані і невідані нігде піділ накепси. Він остовпів би на вид всего того, чим пописуеть ся українська чорна сотня в Канаді і Злучених Державх.

Ось візьмім загадне вже раз нами напів хуліґанське напів ідіотське "мимоходом" в котрім будь чинає "Українського Голосу". Візьмім число "Укр. Голосу" ще з передминувшого тижня (з 2. серпня). І що там читаємо? Послухаєте:

"Во время оно і во дни оми кляли собі УРВісти з Українського Голосу, що нагадував своїм читачам, аби платити передплату. Кляли й дожали: Буржуазна шматка вимовляє се о передплату, бо самі люди платили за ню не хочуть."

"Та що то отес ми тепер чуємо? Хтось сумно плаче, ридає: Дайте, не минайте, з негайною помощю поспішайте, бо в нас "букальсько без цента в касі". Хто се таку жалібну піснюку завів? Певно знов якась буржуазна шматка. Пизнали ся на ній люди, що бреше, таї не хочуть платити... Се Українські Робітничі Вісти поміч для себе благають. Корова забула, як телетем була."

УРВісти вивадили за нечесть для Українського Голосу пригадувати читачам, що за газету треба платити. Але як притискає їх біда, то не вважають собі за нечесть навіть жєбрати. Така то глупка є в комуністичній моралі. Жебрана є в них більше почесно, чим приймає заслуженої заплаати. Як дістанеш щось в когос за нищо, то по думі комуністичній, се устє, а як дістанеш в когос те, що тобі правно належить ся за виконанє якоїсь роботи, або зробленє якоїсь услуги, то се ганба."

Комуністам тільки жити в краю дарювадів. УРВісти благають поміч, бо "букальсько без цента в касі". Але значує а хваля, в яку УРВісти піданє своє жалібне "Дайте, не минайте!"

Недавню обіґала пресоу в Європі вістка, що російське совітське правительство спинало виплацуванє пособий своїм пропаґандовим шматкам. Втаємничені вже давно про се оповідали, що совітське правительство удержує в Злучених Державх та Канаді споре нисло таких пропаґандових шмат.

Признаємо ся, що у нас було кріпке підозрінє, що до тих шмат належить і УРВісти. Щож маємо нині подумати, коли УРВісти ажраз тепер підносять своє сумне "Дайте, не минайте!"

Ми не є такі, аби тішити ся з чужого нещастія. З якої там причини не опинили ся УРВісти без цента в касі, то все таки се нас не тіщить. Нехай буде, що урвали ся ім пособія з Москви. Алеж ми знаємо, скільки Москва зрабувала з України. Краше, щоби свої дістані дещо зі зрабованого, чим має те все лишити ся при Сружах."

Ми умисно навели такий довгий уступ з "Укр. Голосу", хоч він і забрав так багато дорогого місця в нашій газеті, щоби показати в повній наготі все підмоуті і брехливість "Укр. Голосу".

А тимчасом справа, про котру "Укр. Голос" згадує повисше, мала ся в дійсності так.

Літом минувшого року, десь саме в ту пору, що і тепер, "Українські Робітничі Вісти" звернулись буди з поклоим до читачів о фінансовою поміч. Ше не вспів той поклоим появиться в "Укр. Роб. Вістях", як "Укр. Голос" зараз написав: "Як бачимо з "Укр. Роб. Вістей", то большевські голодні не лише над Волгою, але і над Ред ривером". (Саме тоді розпочалась була кампанія в користь голодуючих в Совітській Росії і "У. Г." при-

ти тої кампанії в хуліґанський спосіб виступив.) І при тій нагоді понаписував тоді "Укр. Голос" ріжних брехонь та нисентиниц, в роді висше наведеної писанини з "У. Г."

Колі появил ся в "Укр. Голосі" такий пашквіль на адресу "Українських Робітничих Вістей" з приводу їх заклядку до читачів в справі несення пощони, тоді "Укр. Роб. Вісти" помістили особну статю, в якій подробице вказали, як то "Укр. Голос" через більше як рік стало звертат ся в кождім числі до своїх читачів о поміч, що власне свідчило про те, що читачі тої газети її не підтримують. В згаданій статі було вказано, в якій ориґинальній, пераз прямо дурацький спосіб звертав ся "Укр. Голос" до своїх читачів за помічю, однак все те було надаремне.

Признаємо ся, що ми ніколи не хотіли висувати проти "Укр. Голосу" того, що він в кождім числі на першій сторони в двацятькількох рядках писав за грішми; написали ми однак статю в сій справі лише тому, що "У. Г." сам нас зачевив, почавши в ідіотський спосіб кляти з "У. Р. В.", що вони просять читачів о поміч. Ми хотіли ї відповідь "У. Г." вказати, що не ми лемятємо завсігда за помічю, а "Укр. Голос" — отже він повинен був жєбрати настільки клепок в голові, щоби в такій справі зовсім не думати, бо се проти него самого зверненє.

Тут додамо й те, що зараз по згаданій статі в "У. Р. В.", "У. Г." хоч сам зачевив "У. Р. В.", почав з плачем звертатись до своїх читачів, щоб орган московських большевиків в Канаді в українській мові радїє з прикрого положенія "У. Г." і тому треба йому помагати, а на самі "У. Р. В." натякав, що вони беруть московські рублі, бо не звертають ся як "У. Г." до своїх читачів за помічю. Таке-ляпав "У. Г." зараз в тиждень після того, як написав був, що большевики голодні і над Ред ривером і сміє ся з "У. Р. В.", що просять в читачів поміч.

Така злодійська "льоґіка" в чорносотенців з "У. Г.", так потрафити писати одного тижня одне, а другогє тижня зовсім противне "У. Г."

Та минув рік, прийшло знов літо, коло "Укр. Роб. Вістей" (які не пожелали ся підчас виборів, як "Укр. Голос") стало тяжко ї вони старим звичаєм звернули ся до своїх читачів робітників, щоби поспішли з помічю своєї газети, бо в їх касі нема буквальсько ані цента. І ось владував ся сям більше як Петлюрою і Писуським редактор "У. Г." і давай смарувати своє ідіотично-хуліґанське "мимоходом" на адресу "У. Р. В.". Втішув ся мізерній на здоровішшу думку хуліґан з "У. Г.", що знайшов "арґумент" проти "У. Р. В." і чомуж би ним не повобювати. Тільки що вся баґранина "У. Г." звертаєть ся якраз проти него самого і доказує його власні брехні і його власну глупоту.

Бо каже "У. Г.", що "У. Р. В." своґо часу кляли з него, що він звертав ся до своїх читачів за помічю, — а тимчасом се було ажраз у відповідь "У. Г.", який кляв першій з "У. Р. В." і тоді, коли він сам звертав ся-стало більше як через рік до своїх читачів о поміч і то в нечуваній нігде спосіб.

Бо стріпає "У. Г." за плота, що недавно стримано якісь "пособія" для большевицьких газет, отже певно і для "У. Р. В." і тому вони звертають ся тепер за помічю до своїх читачів, — а тимчасом "У. Р. В." звертають ся до своїх читачів за помічю не лише сего року, але вони звертали ся за сего помічю до своїх читачів і минувшого року, і передминувшого року, і взагалі від коли вони виходять, бо "Укр. Робітничі Вісти" видають ся лише за гроші своїх читачів. А коли перед "У. Р. В." виходив в Вінніпегу "Робочий Народ", то він опирав ся також лише на своїх читачів робітників, а помимо того виходив же був також два рази на тиждень. А коли існував "Робочий Народ", то російського совітського правительства, яке писія "У. Г." мало би роздавати комуєсь пособія, не було ще навіть на світі. І взагалі кожда дісна робітничая газета в світі, в якій би вона не була мови, видаєть ся лише за гроші своїх читачів робітників. А робітничая пресоу в цілм світі також істнує вже довгі роки, в той час як російське совітське правительство істнує шойно лятій рік.

Бо "У. Г." каже, що жебрана є в комуністів "більше почесно, чим приймає заслуженої заплаати", — а тимчасом те, що називає "У. Г." "жебранною", складають українські робітники в формі пресового фонду для своєї газети, а те, що "У. Г." називає "приниманєм заслуженої заплаати", яка "правно належить ся за виконанє якоїсь роботи, або зробленє якоїсь услуги", се грубі гроші, які "Укр. Голос" отримує від капіталістичних партій за поміцуванє їхніх оголошенє підчас виборів, що вилпає ї на напрім самої газети. Поміч українських робітників, які утримують свою газету при житю, "У. Г." називає "жебранною", а купованє анґайськими капіталістичними партиями української газети підчас виборів, які таким робом також тримаять при житю ту газету, "У. Г." називає "приниманєм заслуженої заплаати". Так розумує українська "патріотична" газета.

Ми не можемо назвати "приниманєм заслуженої заплаати" передплат на "У. Г.", бо знаємо, що коли "У. Г." звертав ся будь до читачів, щоби відновляли передплату, то одного тижня зовсім був не вийшов на час, а поклик до передплатників ніколи не сходив з першої сторони "У. Г." За те ми маємо повне право уважати називанє "У. Г." "приниманєм заслуженої заплаати" те саме, що "У. Г." дістає від капіталістичних партій підчас виборів, бо підчас і після недавніх виборів "У. Г." ні словечком не згадує про відновленє передплати, хоч перед тим з його першої сторони такий поклик не сходив ні одного тижня. Ми віримо, що "У. Г." уважає "приниманєм заслуженої заплаати" те саме, що й ми уважаємо і наших слів не заперечить.

Ось такі то пособія не від російського совітського правительства, але від канадійських капіталістичних партій держать при житю "У. Г.". Кожний, хто має очі, виразно се бачить.

Так то виходить "У. Г." на своїх брехнях і наклепах на адресу "У. Р. В.", коли заставляє нас заговорити про него, як то він продаєть ся капіталістам і завдяки тому істнує на білм світі і в той сам час стріпає ще за плота про "пособія" для когось иншого.

НА МИНУВШІ ТЕМИ.

Маємо вже в Манітобі нове правительство. Ше ї не яка-будь, а фермерське.

Зібрані ся фермерські послі після виборів, розглянули ся один по другому і... "ти Іване до гралий, а ти Гануцько до гусяй", і міністрів так таки ї нема з кого вибрати.

Подумали і рішили професору зробити фермерським преміером, адвоката фермерським генеральним прокуратором, конструктора фермерським ("не нашим") міністром праці, на однім виборчм мітингу на фармах прийшло ся зустрітись з ескадрою патр-пріорів, які робили проти т. Коляникова двох тисяч акрів землі міністром різничства.

Назвали се "фермерським правительством".

"Ох, як тільки на рибу свирию зирну, зараз Приську сповію".

Чув я десь таке в цирку... кльови говорив. Кажуть, що павця говорять болічю правду. Тепер ї я вірю. Бо тільки глянув на нове "фермерське правительство", як сейчас же і манітобські вибори пригадав.

На однім виборчм мітингу на фармах прийшло ся зустрітись з ескадрою патр-пріорів, які робили проти т. Коляникова двох тисяч акрів землі міністром різничства.

чер-редактор, і грейн-діер, і клерк і ще інші.

— Ми є проти адвокатів, — сказав хтось з присутних, — бо коли є адвокати, то значить, що є і злодії.

— Ага, бачите люди добрі — заверещаю в відповідь адвокатів, вимажучи руками. — Большевики проти інтеліґенції, вони проти докторів, проти учителяів...

Отак завсігда з тими "патріотами". Ти им про индики, а вони тоби про кури дики.

Робітники не є проти учителів, лише проти грамофонів. Що не накрутили тих учителів в школі, то докрутили буржуазні політикері і совають за собою по фармах підчас виборів цілими гуртами, щоби плекарди їх бесідникам підчас промови.

За те коли дана партія прийде до власти, то дозволить їм учителювати "за пермітом".

Отже ми не є проти учителів, лише проти таких грамофонів.

Хто кого перебрехав? Мноґо брехонь прийшло ся нам бачити за послідних кількох років, але дві з них особливо характеристичні, навіть для чорної сотні.

Ось вони. В 1920 році велась в Злучених Державх і Канаді кампанія за медичноу помічю Совітській Росії. Анархисти, щоби підірвати сю кампанію, вдрукували і почали ширити дятючки, в котрих доказували, що Рустам Бек зумів на свої черевники за 40 тисяч доларів шварцу.

Російська вранґльська газета в Паріжі "Общее Дело" з тих 40 тисяч доларів зробила 40 мільйон доларів.

Се було два роки тому назад. Тепер збираєть ся в Злчч. Державх і Канаді поміч голодуючим Сов. Росії і України. Чорна сотня праює аж пріє, щоби пошкодити сій кампанії. І нічого, нещасна, не може придумати. Аж нарешті — шасть.

Абрагам Каган, редактор юлєрьського жидівського "Фортверта", з "любови" до большевиків (всі Жиди "люблять" большевиків) пустив брехню, що Притяте Сов. Росії вилпала голодуючому поживи за \$200.000, в той час як зібрані грошей \$411.000.

Українська чорна сотня аж підскочила з радости. Нарешті то бог її післан хоч одного доброго Жидя.

Але \$200.000 для української чорної сотні все таки забогато. І вона не довоґо думаючи відкидає два зера і робить \$2.000. Отже коли редактор "Фортверта" збрехав двое, то редактори "Свободи" і "Українського Голосу" збрехали кругленько в сто разів вже писія "Фортверта".

Оттак то, брешуть "наші". Жидам до них далає.

Дехто дивуеть ся, що заставля пресвигінського попика Павла Крата виступити з такою підлою брехнею, а ше підлійшими доносами на українських робітників в Канаді. Долґярики заставляли.

"Ми плануємо отворити школи і побороваєм би червоних, як би ми мали гроші!" — каже Крат газеті "Глоб".

Отже все тут ясне. В парафії членів нема. Грошей треба. І як їх дістати?

Дуже просто: треба сказати, що "большевики майже здобули контролю між пів мільоном Українців в Канаді".

А відтак — "ми побороваємо би червоних, як би ми мали гроші".

Отже треба було зробити пів мільона Українців большевиками, а тоді через буржуазну газету попросити в правительствя грошей на їх поборовање.

За гроші, як то кажуть, і магі рідну продасть.

Мусій.

Поїздка посла Морачевского до Америки.

"Narzbd" доносить, що до Америки вибираєть ся посол А. Морачевскій. Мав він виїхати туди 1. серпня с. р. Поїздка єя стоїть в звязі з надходячими виборами.